

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

385.859

Szerző:

Már nem fogok heti 12 órát villamosozni"

Idő:

1950.

Személy:

Kis Újság

Helyszám:

1950. szept. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városrész — 1896/50

KisÚjság

1950. SZEP. 28.

4

„Már nem fogok heti 12 órát villamosozni!”

F. Margit cukorkaüzleti kiszolgálónő a Széna-tér egyik mellékutcájában lakik. Az üzletet csak 9-kor nyitják, de a fiatal lánynak mégis egy órát kell eltöltenie az utazással, amíg munkahelyére eljut. Ugyanez vár rá este is, amikor már fáradt és alig várja, hogy otthonában megpihessen. Két óra villamosozás naponta, 12 óra hetenként!

F. Margit szereti a mesterségét. Este felé, amikor megnövekszik a forgalom, fűrgén szaladgál a két pult között, hogy a draszték, bombonok, karamellák és csokoládésszeletek barátait kielégíthesse.

Két napolyi szelet elrágcsálása közben, ebben a „cuki” környezetben tagadhatalanul könnyebben és őszintébben jönnek ki a dolgok, mintha szabályos interjú keretében tennék fel a kérdést: mi a véleménye az új földalatti gyorsvasútról?

— A mi országunk vezetői talán éppen azért, mert a népből kerültek ki és együtt élnek a néppel, tudják azt is, hogy mire kell fordítani az újjáépítésre szánt anyagi erőket — válaszolja. — Negyedik polgárista voltam, amikor a szegényteljes Horthy-rendszer Szálasi rémuralmába zuhant, de már elég nagy voltam ahhoz, hogy meglássam: mi lesz a néptől kiszarolt milliőkből? Lovaspóló-pálya, fényűző meceseki és mátra-vidéki luxusszállodák kizárólag vagyonszókknak, „vakulj magyar!” parádék részére, diplomatafrakkok a

megfelelő szöveggel, reprezentáció, rendező és sok minden más is, amit — ne haragudjon — nem tudhatok, hiszen csak ez év áprilisában töltöm be a huszadik évemet.

Annál kevésbé haragszunk, mert F. Margit szenvedélyesen érdeklődik minden iránt, ami a szocialista haladás ügyével összefügg.

— olvastam — folytatja —, hogy szovjet fűrógépeket fogunk kapni, tettekkel segítenek bennünket e nagy vállalkozásunkban. Amikor erre gondolok, nem felejthetem el azokat a nagyszerű képeket, amelyeket a közelnultban láttam egy kiállításon. A világhírű moszkvai Metro gyönyörű állomásépületeit, a művészi igénnyel mintázott szobrokat és domborműveket, amelyek a várócsarnokokat díszítik, a mozgólépcsőt, ami az utasokat le- és fel szállítja anélkül, hogy az illetőknek a legkisebb fáradságot is kellene venniük. A technikának, a tudásnak, az építés lendületének, ezeknek a csodás bizonyítékai maradandó nyomokat hagytak emlékezetemben.

— Vidéken születtem, de kisgyerek korom óta a fővárosban élek és szeretném mindig szebbnek és tökéletesebbnek látni ezt a várost. A földalatti gyorsvasút, amelynek az építését most megkezdjük, olyan vállalkozás, amellyel Budapestünk — úgy érzem — véglegesen a világ városok sorába fog emelkedni.

Remete László